

N:o 163.

Ank. till Riksd. kansli den 19 maj 1908, kl. 12 midd.

*Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts proposition, angående
löne reglering för flottans pensionskassas tjänstemän och
vaktmästare.* (1:a U. A).

Uti en till Riksdagen den 27 mars innevarande år aflåten proposition (n:o 151) har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver sjöförsvärsärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen godkänna

dels den i bilagan vid nämnda protokoll upptagna stat för ordinarie tjänstemän och vaktmästare vid flottans pensionskassa, att gälla från och med 1909 års ingång;

dels följande villkor för åtnjutande af aflöning å nämnda stat:

a) att den, som innehar tjänst med lön å denna stat, skall vara underkastad den ökning eller jämkning i tjänstealliganden, som framdeles kan vara besluten, likasom äfven, om kassan förflyttas från Karlskrona till annan ort, att dit öfverflytta;

b) att med tjänst med lön å denna stat ej må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat och ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörande af tjänsten vid kassan;

c) att förste revisorn, andre revisorn och assistenten äro skyldiga att efter förordnande bestrida högre befattning vid kassan;

d) att, i fråga om förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning i samma lönegrad, den högre aflöningen ej får tillträdas för än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd;

e) att kamrerare, kassör, förste revisor, andre revisor och assistent äga årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, kamreraren under en och en half månad och de öfriga under en månad;

f) att en hvar, som uppbär lön enligt denna stat, skall, då han uppnått 65 lefnads- och 35 tjänstår, vara förpliktad att med pensionsrätt enligt därom gällande bestämmelser afgå från tjänsten; Kungl. Maj:t dock obetaget att med hans begifvande låta honom i tjänsten kvarstå, så länge han finnes på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna;

dels ock följande öfvergångsbestämmelser:

a) att en hvar af nuvarande ordinarie tjänstemän äfvensom vaktmästaren hos kassan, som inom den tid Kungl. Maj:t bestämmer hos Kungl. Maj:t anmäler sin önskan att öfvergå på den nya lönestaten, skall vara därtill berättigad;

b) samt att kamrerare, kassör, förste revisor och andre revisor må för rätt till erhållande af ålderstillägg tillgodoräkna sig, de två förstnämnda den tid, de innehaft motsvarande befattning enligt nu gällande lönestat, förste revisorn den tid han innehaft befattning såsom revisor och andre revisorn den tid han innehaft befattning såsom kammar-skrifvare hos kassan.

Åberopade statsrådsprotokollet innehåller härom följande:

»Sedan Kungl. Maj:t i nådig proposition till 1877 års Riksdag föreslagit, att de af 1876 års Riksdag godkända grunder för pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar måtte, med vissa villkor, jämväl få tillämpas vid pensioneringen af amiralitetskrigsmanskassans — numera flottans pensionskassas — tjänstemän och betjante, men Riksdagen ansett denna framställning icke kunna bifallas af anledning att den för nämnda tjänstemän och betjante gällande lönestat icke varit föremål för Riksdagens pröfning, förnyade Kungl. Maj:t vid 1879 års Riksdag berörda förslag. Den lönestat, som i sammanhang därmed företeddes för Riksdagen, hade följande utseende:

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Summa kronor.	
1 kamrerare	3,000	1,000	4,000	} Efter 5 års tjänstgöring i samma grad ökas lönen med 500 kronor och efter 10 års tjänstgöring i samma grad med ytterligare 500 kronor.
1 kassör	2,200	800	3,000	
1 revisor	1,800	700	2,500	
1 kammar-skrifvare	1,200	300	1,500	} Efter 5 års tjänstgöring i denna grad ökas lönen med 500 kronor.
1 vaktmästare, som jämväl bestrider stuguvaktsysslan, med fri bostad	700	—	700	
Summa	8,900	2,800	11,700	

I propositionen var såsom förbehåll för bifall till framställningen föreslaget, att den för kassans löntagare då gällande stat hvarken hvad anginge de pensionsberättigades antal eller beloppet af de till dem då utgående löner måtte tillökas eller förhöjas, med mindre Riksdagen i afseende å den pensionsrätt, som däraf skulle föränledas, bifölle en sådan förändring. Sedan Riksdagen framhållit, att förslaget möjligen skulle kunna tolkas så, att antalet af kassans tjänstemän eller beloppet af de till dem utgående löner skulle kunna utan Riksdagens hörande tillökas eller förhöjas, om endast denna tillökning eller förhöjning förklarades icke medföra pensionsrätt, och att, för undvikande af en dylik oegentlighet, orden »i afseende å den pensionsrätt, som däraf skulle föränledas», borde uteslutas, biföll Riksdagen på det sätt Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning, att, under förbehåll, det den för kassans löntagare då gällande stat hvarken hvad anginge de pensionsberättigades antal eller beloppet af de till dem då utgående löner finge tillökas eller förhöjas, med mindre Riksdagen medgäfvit en sådan förändring, löntagare å amiralitetskrigsmanskassans stat skulle äga vid afskedstagandet erhålla pension och fyllnadspension i enlighet med de genom kungl. kungörelsen den 24 november 1876 och kungl. brefvet den 22 juni 1877 för pensionering af kungl. flottans civilstat fastställda grunder och att följaktligen de för denna pensionering erforderliga medel, till den del de icke komme att utgå från amiralitetskrigsmanskassan, skulle bestridas af det för pensioneringen af flottans befäl och underbefäl med vederlikar på nionde hufvudtiteln anvisade anslag, dock med villkor att den förhöjda pensionsavgift, som dessa grunder bestämde, skulle erläggas från och med den 1 januari 1878 eller, om lönen, hvarpå pensionsrätten grundats, senare tillträds, från och med månaden näst efter den, sådant tillträde ägt rum.

I nyssnämnda kungörelse den 24 november 1876 stadgas såsom grunder för pensioneringen af flottans befäl och underbefäl med vederlikar, bland annat, i 1:a punkten, att den, som innehar fast lön på stat till belopp ej öfverstigande 1,000 kronor, erhåller i pension och fyllnadspension lönen hela belopp; att för innehafvare af lön, öfverstigande 1,000 kronor men ej uppgående till 6,000 kronor, pension jämte fyllnadspension utgår med 80 procent af lönen, dock att för alla löner mellan 1,000 och 1,250 kronor förstnämnda belopp eller 1,000 kronor kommer att såsom pension med fyllnadspension beräknas; samt att af sammanlagda beloppet af pension jämte fyllnadspension två tredjedelar utgöra pension och återstående tredjedelen fyllnadspension. Vidare stadgas i nämnda kungörelse, att den, som vid afskedstagandet stått i tjänst vid flottan i 30 år och uppnått en ålder af 55 år samt i öfrigt till amiralitets-

krigsmanskassan erlagt stadgad pensionsafgift, är berättigad att vid afskedstagandet ur nämnda kassa erhålla pension, beräknad enligt 1:a punkten, äfvensom att pensionsafgift skall af löntagare årligen erläggas till amiralitetskrigsmanskassan med ett belopp, motsvarande fyra procent af summan utaf pensionen jämte fyllnadspension.

I nådiga brefvet den 22 juni 1877, genom hvilket nyssnämnda grunder för pensionering förklarades skola tillämpas jämväl vid pensionering af personalen och vaktbetjante vid marinförvaltningen, mariningenjörstaten och kungl. flottans civilstat, föreskrefs dessutom, bland annat, att pension jämte fyllnadspension enligt 1:a punkten i oförmälda grunder äfvensom pensionsafgift skulle för löntagare, hvilken enligt gällande stat vore tillerkänd ålderstillägg efter vissa års tjänstgöring i samma grad, beräknas efter den fasta lönen utan ålderstillägg; samt att fyllnadspension för civila ämbets- och tjänstemän äfvensom för väbel och vaktbetjante, hvilka efter uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjänstår erhållit afsked, skulle utgå med skillnaden emellan lönens hela belopp, ålderstillägg inberäknade, och pensionen.

I ofvannämnda stat för pensionskassans tjänstemän har icke någon annan ändring vidtagits än att vid 1901 års Riksdag ett andra ålders-tillägg å 500 kronor efter tio års tjänstgöring i samma grad tillerkänts jämväl kammarskrifvaren.

I underdånig skrifvelse den 30 maj 1902 hemställde direktionen för flottans pensionskassa om en ökning af tjänstemännens aflöning med 10 procent af maximiaflöningen, motsvarande då utgående dyrtidstillägg, och af vaktmästarens lön med 150 kronor, men betonade direktionen därvid, att då i 72 § i förnyade nådiga reglementet för flottans pensionskassa den 17 november 1899 föreskrefves, att för en hvar, som vore anställd vid kassan mot lön eller arfvode, skulle beträffande aflöningsförmåner m. m. gälla hvad reglementet för flottan stadgade för en hvar, som tillhörde flottans civilstat, den af direktionen föreslagna staten, därest den vunne nådig fastställelse, endast borde gälla intill dess Kungl. Maj:t fastställt ny stat för flottans civilstat.

Sedan dylik stat blifvit i sammanhang med omorganisation af flottans civilstat fastställd att gälla från och med år 1904, afgaf direktionen, under erinran att kassans ordinarie tjänstemän och vaktmästare alltid åtnjutit enahanda aflöning som tillkommit motsvarande tjänstemän och vaktmästare vid flottans civilstat, nytt förslag till lönestat för kassans tjänstemän och vaktmästare; varande i nämnda förslag aflöningen för tjänstemännen, i likhet med i staten för marinintendenturkåren, uppdelad i lön, dagaflöning och inkvarteringsbidrag. Staten upptog den nuvarande

revisorn under benämning kammarförvandt, samt två nya tjänstemän, en revisor och en extra kammarskrifvare, hvarförutom visst belopp var upptaget för gratifikation till extra biträden. Aflöningen åt kamreraren var föreslagen till samma belopp som den för marinintendent af 1:a graden, 1:a löneklass, fastställda eller 5,260 kronor, aflöningen åt kammarförvanden och kassören till samma belopp som för marinintendent af 1:a graden, 2:a löneklass, eller 4,260 kronor, aflöningen åt revisorn till samma belopp som för marinintendent af 2:a graden eller 2,895 kronor samt aflöningen åt kammarskrifvaren till samma belopp som för marinunderintendent eller 2,115 kronor. De sålunda angifna aflöningarna för marinintendenturkårens personal afse den vid Karlskrona station placerade. Dessutom voro emellertid för kassans nämnda tjänstemän, i olikhet med hvad som gällde för marinintendenturkåren, föreslagna två ålderstillägg efter fem och tio år, hvardera å 300 kronor; och motive-rades detta förslag med de dåliga befodringsutsikterna för dessa tjänstemän i jämförelse med hvad som vore förhållandet inom den af sextiotvå medlemmar bestående marinintendenturkåren. Statförslaget upptog för vaktmästaren en lön af 850 kronor jämte fri bostad och för extra kammarskrifvaren ett arfvode af 1,200 kronor, hvarförutom ett belopp af 600 kronor var upptaget såsom gratifikation till extra biträden.

Redan år 1902 hade Kungl. Maj:t anvisat medel till förstärkning af arbetskrafterna vid flottans pensionskassa; och har sådant alltsedan för hvarje år ägt rum. För hvart och ett af åren 1907 och 1908 hafva 2,500 kronor anvisats för berörda ändamål; för ett föregående år utgjorde det anvisade beloppet 2,800 kronor.

Öfver förenämnda, af direktionen afgifna förslag till ökning af tjänstemännens antal och till ny lönestat infordrade Kungl. Maj:t ytt-rande af fullmäktige i flottans pensionskassa.

I sitt i anledning däraf afgifna utlåtande hafva fullmäktige vitsordat behovet af ökade arbetskrafter, ehuru de så till vida haft en från di-rektionens afvikande mening, att de ansett lämpligare att, i stället för anställande af en extra kammarskrifvare, öka det belopp, som i nämnda statförslag upptagits för gratifikation till extra biträden. Benämningen kammarförvandt ansågo fullmäktige såsom varande en föräldrad titel böra utbytas mot förste revisor och kammarskrifvare mot assistent, hvilken benämning vore använd för motsvarande befattning vid arméns pensionskassa. Aflöningsförmånerna ansågo fullmäktige fortfarande böra utgå i form af lön och tjänstgöringspenningar; och omfattade jämväl fullmäktige den åsikten, att ålderstillägg såsom hittills borde tillkomma tjänstemännen såsom ersättning för den ringa utsikt till befodran, som finnes inom ett så litet verk som det ifrågavarande.

Fullmäktige föreslog följande stat för ordinarie tjänstemän och vaktmästare vid kassan:

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Summa.	Två ålders- tillägg å 500 kr.	Summa.
1 kamrerare	3,000	2,000	5,000	1,000	6,000
1 kassör	2,200	1,800	4,000	1,000	5,000
1 förste revisor	2,200	1,800	4,000	1,000	5,000
1 andre revisor	1,800	1,200	3,000	1,000	4,000
1 assistent	1,200	800	2,000	1,000	3,000
1 vaktmästare (inberäknadt ersättning för eldning och städning i kassalokalen samt för besvär med tillsyn å i förstugan brinnande kamin och lampor) utöfver fri bostad	700	150	850	—	850
Missräkningspenningar till kassören	—	—	—	—	500

Med den sålunda föreslagna fördelningen af aflöningsförmånerna, anmärkte fullmäktige, komme pensionerna för samtliga nuvarande tjänstemän att utgå med oförändrade belopp.

Såsom villkor för åtnjutande af aflöning på nya staten föreslog fullmäktige:

a) att den, som innehade tjänst med lön å denna stat, ej finge därmed förena annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommunens stat och ej heller annan tjänstebefattning med mindre den funnes icke vara hinderlig för fullgörande af tjänsten vid kassan;

b) att förste revisorn, andre revisorn och assistenten vore skyldiga att efter förordnande bestrida högre befattning inom kassan;

c) att den, som innehade tjänst med lön å denna stat, skulle vara underkastad den ökning eller jämkning i tjänstealigganden, som framdeles kunde vara beslutet, liksom äfven, om kassan förflyttades till annan ort, att dit öfverflytta;

d) att kamrerare, kassör, förste revisor, andre revisor och assistent finge årligen åtnjuta semester, kamrerare en och en half månad och de öfriga en månad, då sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kunde ske;

e) att en hvar, som innehade tjänst med lön å denna stat, skulle, då han uppnått 65 lefnadsår och 35 tjänstår, vara förpliktad att med pensionsrätt enligt därom gällande bestämmelser afgå från tjänsten,

Kungl. Maj:t dock obetaget att tillåta honom i tjänsten kvarstå, så länge han funnes på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna.

Beträffande öfvergångsbestämmelser hemställde fullmäktige:

att en hvar af de vid kassau anställde ordinarie tjänstemän, som inom den tid, Kungl. Maj:t bestämde, hos Kungl. Maj:t anmälde sin önskan att öfvergå på den nya aflöningsstaten, skulle vara därtill berättigad;

samt att kamrerare, kassör, förste revisor och andre revisor skulle för rätt till beräknande af ålderstillägg få tillgodoräkna sig den tid en hvar innehaft, de två förstnämnda motsvarande befattning enligt nu gällande lönestat, förste revisorn den tid han innehaft befattning såsom revisor och andre revisorn den tid han innehaft befattning såsom kammarskrifvare.

Sistnämnda bestämmelse motiverades af fullmäktige därmed att, om en sådan ej meddelades, de nuvarande tjänstemännen icke skulle få någon afsevärd löneförbättring, kammarskrifvaren till och med lida minskning i de löneförmåner, han såsom tjänstgörande biträdande revisor för närvarande innehade.

De nuvarande tjänstemännen hafva innehaft sina resp. befattningar, kamreraren sedan 1889, kassören sedan 1892, revisorn sedan 1891 och kammarskrifvaren jämväl sedan 1891.

Sedan fullmäktige afgifvit sitt omförmälda yttrande i ärendet, har direktionen för pensionskassan i underdånig skrifvelse den 23 september 1907 framställt nytt förslag beträffande den vid pensionskassan anställde vaktmästarens aflöningsförmåner. Direktionen erinrar till en början i nämnda skrifvelse *dels* därom, att vaktmästaren för närvarande åtnjöte 700 kronor såsom lön, 150 kronor såsom ersättning för ökadt besvär med eldning och städning, 70 kronor extra lönetillägg samt fri bostad; *och dels* därom, att aflöningsförmånerna för vaktmästare vid marinintendenturkåren vore från och med år 1908 i stat upptagna med följande belopp: lön 700 kronor, tjänstgöringspenningar 350 kronor samt ett ålderstillägg å 100 kronor efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring, dock att, därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjöte fri bostad, lönen skulle minskas med 150 kronor. Då direktionen emellertid funne rättvisa och billighet fordra, att pensionskassans vaktmästare i aflöningsförmåner jämnställdes med marinintendenturkårens, har direktionen hemställt, att Kungl. Maj:t vid behandlingen af förslaget till ny lönestat för flottans pensionskassa täcktes göra den ändring i detta förslag, att pensionskassans vaktmästare blefve i aflöningsförmåner fullt likställd med marinintendenturkårens vaktmästare.

Statskontoret har den 8 december 1905 och den 5 mars 1908 afgifvit infortrade underdåniga utlåtanden i detta ärende. I utlåtandet af förstnämnda dag framhålles, hurusom enligt fullmäktiges förslag ökningen i aflöning till de ordinarie tjänstemännen och vaktmästaren, misräkningspenningarna till kassören inberäknade men den nye förste revisorns ålderstillägg oberäknade, uppginge till 7,650 kronor. Dessutom hade fullmäktige föreslagit en ökning i arfvoden för öfverkommissarien, ombudsmannen och sekreteraren med tillhopa 750 kronor, misräkningspenningar åt kassans ombud i Stockholm 300 kronor och till gratifikation för extra biträden 1,200 kronor. För tillämpning af denna nya lönestat erfordrades således, oberäknadt förste revisorns ålderstillägg, ett belopp af 9,900 kronor mer än som förut, dyrtidstilläggen frånräknade, utginge i löner och arfvoden åt kassans direktion, tjänstemän och vaktmästare. Om emellertid utgående dyrtidstillägg, som syntes hafva uppgått till 1,500 kronor, äfvensom det belopp af 2,800 kronor, som anvisats till förstärkande af arbetskrafterna hos pensionskassan, toges med i beräkningen, skulle den ökning i utgifter, som blefve en följd af fullmäktiges förslag, inskränka sig till 5,600 kronor. Till pensionskassan, som vore delad i två fonder, pensionsfonden och gratialfonden, utginge för närvarande, yttrar statskontoret vidare, följande statsanslag, nämligen dels ett bestämdt anslag å 52,970 kronor såsom ersättning för mistade inkomster, dels ett förslagsanslag å 270,000 kronor till pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar dels ock ett förslagsanslag å 166,500 kronor till pensionering af flottans och lotsverkets gemenskap. Då aflöningen till pensionskassans direktion och tjänstemän samt vaktmästare utginge af pensionsfondens medel, hvarifrån äfven, med bidrag af förstnämnda förslagsanslag, pensioneringen af flottans befäl och underbefäl med vederlikar bestredes, torde den ifrågasatta ökningen i nämnda aflöning komma att drabba samma förslagsanslag. Detta anslag, som år 1896 höjdes från 100,000 kronor till sitt nuvarande belopp, 270,000 kronor, hade sedermera årligen öfverskridits, i det nämligen, enligt hvad af pensionskassans räkenskaper inhämtades, af anslaget tagits i anspråk, utöfver sistnämnda belopp, år 1897 52,087 kronor 8 öre, år 1898 46,970 kronor 36 öre, år 1899 56,550 kronor 81 öre, år 1900 35,119 kronor 93 öre, år 1901 29,187 kronor 43 öre, år 1902 27,059 kronor 46 öre, år 1903 19,329 kronor 51 öre samt år 1904 4,284 kronor 24 öre. Då denna, särdeles under de senaste åren betydande minskning i bristen icke motsvarades af en lika stor minskning i de utbetalda pensionernas belopp, som år 1897 utgjorde 420,580 kronor 57 öre och år 1904 415,960 kronor 84 öre,

hade uppenbarligen pensionsfondens öfriga inkomster under ifrågavarande tid undergått en motsvarande ökning. Visserligen syntes det sannolikt, att denna komme att fortgå; men då å andra sidan en ökning af de utbetalda pensionernas belopp torde kunna förväntas, syntes försiktigheten bjuda, att anslaget höjdes med ett belopp, ungefärligen motsvarande summan af nyssnämnda brist för år 1904 samt ofvanberörda ökning i utgifterna för aflöning åt kassans personal, eller alltså i rundt tal 10,000 kronor. Statskontoret hemställde förty, att under förutsättning af bifall till fullmäktiges förslag till aflöningsstat Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen, att förslagsanslaget till pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar måtte höjas med 10,000 kronor till 280,000 kronor.

I sitt underdåniga utlåtande af den 5 mars 1908 har statskontoret yttrat sig angående direktionens för pensionskassan framställning om ändring i fullmäktiges förslag till aflöning åt vaktmästaren; och har statskontoret, under förutsättning att hans tjänsteåligganden icke vore afsevärdt lindrigare än marinintendenturkårens vaktmästares, förklarat sig för sin del icke hafva något att erinra mot att framställning gjordes till Riksdagen om att löneförmånerna för vaktmästaren vid flottans pensionskassa bestämdes till samma belopp, som förut stadgats för vaktmästare vid marinintendenturkåren.

Slutligen har direktionen för flottans pensionskassa med underdånig skrifvelse den 27 januari 1908 under tillstyrkan öfverlämnat en af tjänstemännen vid nämnda kassa till Konungen ställd ansökan, däri de hemställt, att Kungl. Maj:t behagade vidtaga sådan åtgärd, att frågan om ny lönestat måtte vardas framlagd för innevarande års Riksdag samt att den nya lönestaten måtte få tillämpas från och med 1908 års ingång.

Att en förbättring i de aflöningsförmåner, som gälla för tjänstemännen vid flottans pensionskassa och hvilka i hufvudsak bibehållits oförändrade sedan 1870-talet, numera är af verkligt behof påkallad, synes mig uppenbart; och är mot det af fullmäktige i pensionskassan i sådant hänseende framställda förslag, hvilket lämnats utan anmärkning af såväl direktionen för pensionskassan som tjänstemännen själfva, från min sida icke något att erinra. Den ökning af arbetskrafter, som samma förslag innehåller, torde äfven vara berättigad. Genom den stora personalökning, som under senaste åren ägt rum vid flottan, är det tydligt, att arbetet vid dess pensionskassa i afsevärd mån ökats, något som för öfrigt framgår däraf, att Eders Kungl. Maj:t under en följd af år ansett nödigt anvisa medel för tillfälliga biträden vid kassans skötsel. Då be-

hofvet af ökade arbetskrafter således visat sig bestående, lärer det vara i sin ordning, att detsamma i motsvarande grad fylles genom ökande af de ordinarie tjänstemännens antal.

Beträffande den föreslagna lönestatens inverkan på pensionsförhållandena, blifva, såsom fullmäktige jämväl framhållit, pensionerna för nuvarande tjänstemannabefattningar oförändrade; beroende detta därpå, att lönerna upptagits till samma belopp som för närvarande. Att genom den föreslagna nya revisorstjänsten en ny pension tillkommer, är tydligt.

Hvad angår pensionskassans vaktmästare, hvilken gifvetvis äfven är i behof af löneförbättring, delar jag direktionens för pensionskassan åsikt, att han i aflöningshänseende bör likställas med marinintendenturkårens vaktmästare. Förslaget att tillägga vaktmästare ålderstillägg med 100 kronor inverkar så till vida på dennes pensionsförhållanden, att, därest han först efter uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjänstår erhåller afsked, fyllnadspensionen kommer att ökas med nämnda belopp. I detta fall skall nämligen, såsom ofvan erinrats, fyllnadspensionen utgå med skillnaden mellan lörens hela belopp, ålderstillägg inberäknade, och pensionen, hvilken åter beräknas utan hänsyn till ålderstillägg.

I fråga om de villkor, som böra stadgas för åtnjutande af aflöning på nya lönestaten, har jag mot det af fullmäktige i sådant hänseende framställda förslag, hvilket i hufvudsak öfverensstämmer med hvad vid öfvergången å den nya lönestaten för marinintendenturkåren i tillämpliga delar stadgats, intet annat att erinra än att närmare bestämmelser torde böra meddelas för rätten att åtnjuta ålderstillägg.

De af fullmäktige föreslagna öfvergångsbestämmelser synas mig äfven vara skäligen; dock torde rätt jämväl för pensionskassans vaktmästare att efter anmälan inom viss, af Eders Kungl. Maj:t bestämd tid öfvergå på nya staten uttryckligen stadgas.

Jag tillåter mig erinra därom, att Eders Kungl. Maj:t redan förut i nådig proposition till innevarande års Riksdag föreslagit Riksdagen att medgifva, att extra lönetillägg finge för år 1908 utgå till tjänstemän och vaktmästare vid flottans pensionskassa; och synes mig, under antagande att nämnda framställning vinner Riksdagens bifall, den nya lönestaten lämpligen böra träda i kraft först med 1909 års ingång.

Hvad slutligen angår den af statskontoret föreslagna ökningen med 10,000 kronor af det för närvarande till belopp af 270,000 kronor utgående förslagsanslaget till pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar, är att märka, att å samma anslag uppstått en behållning år 1905 å 11,208 kronor 56 öre och år 1907 å 16,392 kronor 10 öre, hvaremot för år 1906 förslagsanslaget öfverskridits med 7,302 kronor

90 öre, enligt uppgift från kassan hufvudsakligen beroende på en utgift å 18,513 kronor 72 öre, som pensionsfonden fått vidkännas vid försäljning af obligationer. Någon anledning att till följd af ifrågavarande lönereglerng föreslå någon ökning af förslagsanslaget, 270,000 kronor, synes mig så mycket mindre föreligga som, enligt hvad nyss framhållits, under de senare åren behållning å samma anslag i allmänhet uppstått.»

Då utskottet icke haft något att erinra emot hvad Kungl. Maj:t i ifrågavarande proposition föreslagit, får utskottet hemställa,

att Riksdagen må godkänna
dels följande stat för ordinarie tjänstemän och
vaktmästare vid flottans pensionskassa, att gälla från
och med 1909 års ingång:

S t a t

för ordinarie tjänstemän och vaktmästare vid flottans
pensionskassa.

	Lön.		Tjänstgöringspenningar.		Summa.	
		—		—		
1 kamrerare	3,000	—	2,000	—	5,000	} Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring ökas lönen med 500 kronor och efter 10 års sådan tjänstgöring med ytterligare 500 kronor.
1 kassör	2,200	—	1,800	—	4,000	
1 förste revisor	2,200	—	1,800	—	4,000	
1 andre revisor	1,800	—	1,200	—	3,000	
1 assistent	1,200	—	800	—	2,000	
1 vaktmästare (inberäknadt ersättning för eldning och städning i kassalokalen samt för besvär med tillsyn å kamin och lampor i förstugan)	700	—	350	—	1,050	} Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring ökas lönen med 100 kronor.
Missräkningspenningar till kassören	—	—	—	—	500	

Anm. Om vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna förmån kvarstår, lönen minskas med 150 kronor.

dels följande villkor för åtnjutande af aflöning å nämnda stat:

a) att den, som innehar tjänst med lön å denna stat, skall vara underkastad den ökning eller jämkning i tjänsteåligganden, som framdeles kan vara beslutet, likasom äfven, om kassan förflyttas från Karlskrona till annan ort, att dit öfverflytta;

b) att med tjänst med lön å denna stat ej må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat och ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörande af tjänsten vid kassan;

c) att förste revisorn, andre revisorn och assistenten äro skyldiga att efter förordnande bestrida högre befattning vid kassan;

d) att, i fråga om förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning i samma lönegrad, den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd;

e) att kamrerare, kassör, förste revisor, andre revisor och assistent äga årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, kamreraren under en och en half månad och de öfriga under en månad;

f) att en hvar, som uppbär lön enligt denna stat, skall, då han uppnått 65 lefnads- och 35 tjänstår, vara förpliktad att med pensionsrätt enligt därom gällande bestämmelser afgå från tjänsten, Kungl. Maj:t dock obetaget att med hans begifvande låta honom i tjänsten kvarstå, så länge han finnes på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna;

dels ock följande öfvergångsbestämmelser:

a) att en hvar af nuvarande ordinarie tjänstemän äfvensom vaktmästaren hos kassan, som inom den tid Kungl. Maj:t bestämmer hos Kungl. Maj:t anmäler sin önskan att öfvergå på den nya lönestaten, skall vara därtill berättigad;

b) samt att kamrerare, kassör, förste revisor och andre revisor må för rätt till erhållande af ålderstillägg

tillgodoräkna sig, de två förstnämnda den tid de innehaft motsvarande befattning enligt nu gällande lönestat, förste revisorn den tid han innehaft befattning såsom revisor och andre revisorn den tid han innehaft befattning såsom kammarskrifvare hos kassan.

Stockholm den 19 maj 1908.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
